

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องผลการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กอนุบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กอนุบาล 2 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างของประโยคและความคล่องในการใช้ภาษา จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานครั้งนี้ว่า เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมมีระดับความสามารถทางการพูดสูงกว่าเด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางภาษาแบบปกติ

ประชากร คือ เด็กอายุ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลโรงเรียนสังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2

ตัวอย่างประชากร คือ เด็กอายุ 5-6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนอนุบาลศิวนคร สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 14 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมจำนวน 7 คน และกลุ่มควบคุมที่ใช้การจัดประสบการณ์ทางภาษาแบบปกติ จำนวน 7 คน

แผนการจัดประสบการณ์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมของกลุ่มทดลองและแผนการจัดประสบการณ์ทางภาษาแบบปกติของกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้นิทานจำนวน 16 เรื่อง เรื่องละ 2 วันต่อเนื่องกัน สัปดาห์ละ 4 วัน วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี วันละ 30-40 นาที ตั้งแต่เวลา 14.30 – 15.10 น.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดความสามารถทางการพูดของอนุบาลมีลักษณะเป็นนิทานภาพเงียบประกอบการเล่าเรื่องจำนวน 3 เรื่อง

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองโดยการหาค่า T ใน The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการหาค่า U ใน The Mann-Whitney U Test แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการทดลองพบว่า หลังการทดลองการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลม เด็กกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยเทคนิคการเล่านิทานวงกลมมีความสามารถทางการพูดทั้ง 2 ด้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางภาษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาผลของการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กอนุบาล ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่เป็นผลจากการจัดกิจกรรม ซึ่งสามารถอธิบายในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การฟังและพูดเป็นทักษะการเรียนรู้ภาษาที่ส่งเสริมกัน

การเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ภาษา รู้แบบโครงสร้างของประโยคใหม่ๆ จากเนื้อหาในนิทานและได้กระตุ้นให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาและการพูดมากขึ้น โดยที่ครูเล่านิทานให้เด็กฟังและเปิดโอกาสให้เด็กได้พูด เล่าเรื่องราวต่างๆ เพื่อถ่ายทอดและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาทางการพูดซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงทางการฟังและการพูดอย่างมีความหมาย ทำให้เด็กกับครูได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ครูได้ซักถามพูดคุยกับเด็ก และเด็กก็ได้ซักถามพูดคุยกับครูแล้วเกิดความเข้าใจสามารถพูด สื่อสารออกมาอย่างมีความหมาย การจัดการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมนั้น เป็นการจัดสภาพแวดล้อมทางภาษารูปแบบหนึ่ง ที่ได้จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่การฟัง การมองเห็น การพูดและการเขียนวาดภาพตามเรื่องราวที่เด็กได้เล่าจึงทำให้เด็กได้ซึมซาบผ่านประสบการณ์ การเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างของภาษา การใช้คำศัพท์ในการแสดงความหมาย และถ่ายทอดความรู้และความคิดออกมาด้วยการพูดที่มีความหมายมากขึ้นตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget ที่กล่าวว่า มนุษย์มีความสามารถในการสร้างความรู้ผ่านการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bruner ที่เน้นความสำคัญของสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมแวดล้อมที่มีผลต่อความงอกงามทางสติปัญญาของเด็กเขากล่าวว่า ครูจะต้องจัดรูปแบบของกิจกรรมทักษะ การฝึกหัดให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความเจริญงอกงามทางสติปัญญาของเด็ก (เยาวพา เดชะคุปต์, 2542.)

2. การเรียนรู้แบบกลุ่มและการใช้คำถามเป็นวิธีการส่งเสริมความสามารถทางการพูด

สภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมาย เด็กเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนและครู ซึ่งเป็นการสนับสนุนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเด็กได้เรียนรู้

ภาษาแบบร่วมมือมากขึ้น (นฤมล เนียนหอม, 2540) การกระตุ้นและเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดและตอบคำถามอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องนั้นก็เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางการพูดที่มากขึ้นตามที่ Williams กล่าวว่าการใช้คำถามเป็นวิธีที่มีประโยชน์มากสำหรับครูผู้สอนเพราะคำถามช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและเข้าใจสิ่งที่เรียนมากขึ้น (Williams, 1983) ซึ่งสอดคล้องกับหรรษา นิลวิเชียร (2535) ที่กล่าวว่า วิธีการที่ใช้มากที่สุดในการฝึกการพูดของเด็ก คือ ครูเป็นผู้ถามคำถามหรือคอยกระตุ้นให้เด็กเป็นผู้ตอบนั่นเอง เช่น การกระตุ้นให้เด็กได้พูดเล่าเรื่อง ฝึกให้เด็กได้คิดและพูดออกมาตามความเข้าใจหรือความรู้สึกที่แท้จริงของเด็ก

3. ความสามารถในการพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กวัย 5-6 ปี

การพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กวัย 5-6 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงระยะตอบสนองของพัฒนาการทางภาษาที่ Logan และ Logan (1974) ได้แบ่งเอาไว้ว่า เด็กในวัยนี้มีพัฒนาการคำศัพท์เพิ่มขึ้น รู้จักการใช้ประโยคอย่างระบบตามหลักโครงสร้างของประโยค จากการทดลองพบว่า เด็กเริ่มรู้จักใช้คำที่หลากหลายขึ้น ทั้งคำสรรพนาม คำสันธานและคำบุพบท การบอกถึงทิศทาง ตำแหน่งของสิ่งของในตอนแรกๆ เด็กใช้ท่าทางประกอบการพูด มีการทำท่าทางระหว่างการเล่าเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ในระยะหลังที่เด็กได้ทำกิจกรรมเด็กจะพูดและทำท่าทางประกอบ เช่น เขาใส่หมวกไว้ตรงนี้(แล้วเด็กก็เอามือทั้งสองข้างวางทับกันบนศีรษะของเด็ก) และเช่นเดียวกัน เด็กเริ่มรู้จักใช้ประโยคความซ้อนและความรวมเข้ามามีในการเล่าเรื่อง Hurlock (1978) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของพัฒนาการความสามารถทางการพูดในเรื่องการสร้างประโยคว่า เด็กอายุ 4 ปีจะพูดประโยคได้เกือบสมบูรณ์และรู้จักคำเกือบทุกชนิด พออายุ 6 ปี เด็กจะรู้จักใช้ประโยคเกือบทุกแบบ ในตอนแรกมันเป็นประโยคง่ายๆ แล้วค่อยๆ ซับซ้อนขึ้นไปตามลำดับ ซึ่งเด็กวัย 5-6 ปีนี้เป็นช่วงที่กำลังเรียนรู้และใช้ประโยคในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจในเรื่องการใช้ภาษา

4. นิทานมีความสำคัญต่อการส่งเสริมความสามารถทางการพูด

การส่งเสริมความสามารถทางการพูดมีหลากหลายวิธี การใช้นิทานถือเป็นวิธีหนึ่งที่มีคุณค่าและสามารถพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กได้ แต่ควรเลือกนิทานให้เหมาะสมกับวัยของเด็กและกระตุ้นความสนใจของเด็ก ดังจะเห็นได้จากการนำนิทานเรื่องต่างๆ ไปเล่าหลังจากที่เด็กได้ฟังนิทาน เด็กจะเริ่มพูดถึงตัวละคร และสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในนิทานและบางครั้งเด็กนำตนเองเข้าไปเป็นตัวละครตัวหนึ่งในนิทานเรื่องนั้นด้วยอย่างที เกริก ยุ้นพันธ์(2539) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่านิทานว่า เมื่อเด็กฟังนิทานแล้วเด็กจะเกิดความรู้สึกร่วม ซึ่งจากการทดลองพบว่า ความรู้สึกร่วมของเด็กนั้น คือ การเข้าไปเป็นตัวละครตัวหนึ่งในนิทานโดยถ่ายทอดออกผ่านการพูดและเล่าเรื่องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในนิทานโดยมีชื่อของเด็กเป็นตัวละคร นอกจากนี้ตลอดระยะเวลาการทดลอง 8 สัปดาห์ เด็กมีความสนใจและอยากฟังนิทานซึ่ง

สังเกตได้จากการที่เด็กรอคอยเวลาและสอบถามว่าวันนี้จะเล่านิทานเรื่องอะไร เด็กมีการนำวิธีการหรือนิทานที่คุณครูเล่า ไปเล่าให้น้องและผู้ปกครองฟังที่บ้าน บางครั้งเด็กๆ นำกิจกรรมการเล่านิทานวงกลมนี้ไปใช้ในช่่วงกิจกรรมต่างๆของวันด้วย

ข้อสังเกตที่ได้รับจากการวิจัย

1. ในระยะแรกของการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลม เด็กไม่กล้าที่จะแสดงออกมากนัก เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เด็กไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยทำมาก่อน แต่เมื่อครูนำกิจกรรมมาทำอย่างต่อเนื่อง เด็กเริ่มสนใจและสนุกกับกิจกรรมการเล่าเรื่อง และเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ จากเนื้อหาในนิทาน รวมทั้งการสนทนาร่วมกันระหว่างเด็กกับครูด้วย

2. เมื่อเด็กเริ่มคุ้นเคยกับการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมเด็กในกลุ่มทดลองจะเริ่มการเล่าเรื่องรอบวงไปใช้ในช่วงเวลาต่างๆ เช่น กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หรือช่วงต่อระหว่างกิจกรรม หรือช่วงทำกิจกรรมกับผู้ปกครอง เป็นต้น และเด็กเริ่มเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น กล้าแสดงออก กล้าพูด และมีสมาธิที่จะฟังคนอื่นพูดด้วย

3. เด็กในกลุ่มทดลองสามารถพูดเล่าเรื่องเป็นประโยคที่ยาวและสมบูรณ์ขึ้น สามารถใส่รายละเอียดลงไปประโยคพูดได้ถูก สังเกตได้จากการที่เด็กนำคำหรือล้อคำในนิทานที่ได้ฟังมาใช้ในการเล่าเรื่อง เช่น กระต่ายขาวหุยวว ไม่ได้ว่ายน้้าเพราะน้ำแห้ง ประโยคนี้เด็กแต่งจากการฟังนิทานเรื่องความฝันของคุณกระต่าย ซึ่งเด็กได้คำศัพท์และเรียนรู้โครงสร้างประโยคจากนิทานที่ครูเล่าให้ฟังและนิทานที่เด็กๆร่วมกันเล่า เด็กจะได้รับการกระตุ้นให้คิดหาคำมาเสริมเพิ่มเติมและแต่งเรื่องราวเป็นประโยคที่ยาวขึ้นด้วยการใช้คำถามเป็นตัวกระตุ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดของเด็กอนุบาลนั้น ครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้พูด ได้เล่าเรื่องและได้แสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกัน และมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การเรียนการสอนทุกกิจกรรม ครูเป็นเพียงผู้คอยให้กำลังใจ ความช่วยเหลือ แนะนำและกระตุ้นให้เด็กได้พูด ได้ใช้ภาษา และกล้าแสดงออกมากที่สุด

2. การจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมนั้น ครูจำเป็นต้องใช้คำถามในการกระตุ้นให้เด็กคิดเพื่อพูดประโยคที่มีความต่อเนื่องและสมบูรณ์

3. ในการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานวงกลมนั้น อาจให้เด็กทำท่าทางหรือวาดภาพประกอบขณะที่เด็กทำกิจกรรม เพื่อให้เด็กได้เข้าใจและนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันจริง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรมีการศึกษากการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่นิทานวงกลมในการจัดประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ

2. ควรมีการศึกษผลการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้เทคนิคการเล่นิทานวงกลมที่ส่งเสริมพัฒนาการในด้านอื่นๆ เช่น ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านสังคม แก่เด็กอนุบาลหรือระดับชั้นอื่นๆ